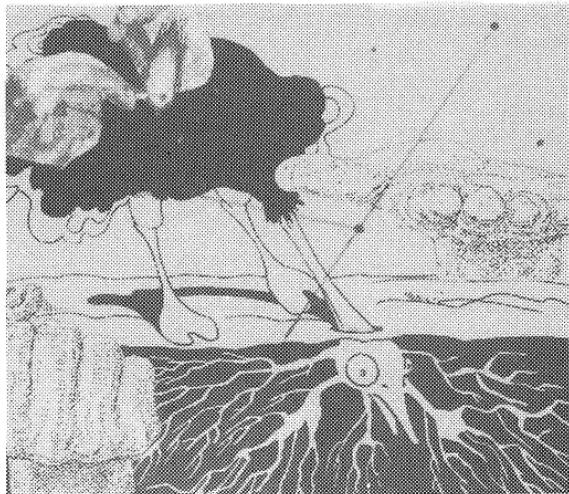

СТАРА, ОДУРНА ВРЕМЕНА

Кенет Рекрот

ВИТАМИНИ И ЗАТЕГНУТОСТ

Чланковито вите, опаљене (и) сунцем, готово наге,
Кћери Калифорније
Преваспитају безвръзне хуманисте-млакоње;
Туве им у тупе
Главе несретне истине у обланди тенисских лоптица
Како је природа још увек јача од човека.
Особеност Хеленистичких привилегија
Интелектуалне посебности чили или чили-
Барем ту, на овом добрено наводњеном тлу.
Зној атлета и сокови љубавника
Јачи су од Сократове чаше отровне жучи;
А играрије скрупулозног нам Еуклида
Нестају пред вратима прве празне гајбе за добру, стару
Guttporaedia-y¹.

(1944)

СТАРА, ОДУРНА ВРЕМЕНА

Пета Господњег
Деветстоосамнаесте
Читао сам »Цунглу²« и »Величанствено Истражива-
ње«³. С јесени
Ми је умро отац, а тетка ме повела са собом
Да живим(о) у Чикагу.
Права ствар коју сам учинио била је да украдена кола
Продам на бувљаку
По набавној цени.
У недељња по
Поднева базао сам уоколо кроз мусави снег, уз и низ
Запуштене уличице, стидљиво се загледајући
У лица пролазника,
Оних који преподнева проводише у кругу обитељи.
Лица невиних пропалитета, исхлапела лица,
Изгладнелих и испијених мозгова, лица
Попут оних у домовима уз убоге и беспризорно оматоре-
ле.
Грабежљива, апашка лица стармале балавурдије.
А онда, када се прве уличне лампе стидљиво облију
црвенилом,
У раној вечерњој измаглици кезе се на мене лица
Гневних чланова радничког чопора из ове & оне смене
Неки од њих још полуживи, с бледом надом и куражи
Заосталом од слабашног јутарњег зорњака са сипљивом
женом,
Нека су, опет, стегнута у пркос, горка и чемерна,
Нека мудроумна,
Друга тупа и глупа,
Већина илак сломљена и руинирана,
Беживотна, лица заслепљујућег умора,
Гора од фото-робота цркавајуће мазге.
И онда тај базд, воњ, до неба, хиљаде супа с тоном јеф-
тине запршке,
Смрад кромпира збрзаног на 10.000 начина
И без зачина,
Што се као куга, излива на ионако ужегле улице.
И бејах бунован и бејах болестан,
И осећах како непојмљив бес расте из све те моје беде,

Отпор, бес и потпуни завет, нешто као врста откровења
Данас је ѡавоља ситуација једноставна и
Свуда присутна, напредује и разграђује се као делириум
тременс,
Али има је где год се макнете, и ни кинта вам за такси не
треба
Да бисте набасали на њу,
А ради се о истој вражјој ујдурми — животу.
И беди, и бесу, и бесмисленом завету,
Који се нису променили
'ити ће икада.

(1956)

ПРУСТОВА МАДЛЕНА⁴

Неко даде мојој цурици кутију
Жетона за покер

Како би се дете играло тиме.

Данас ми она даје прегршти истих,

Док ја, преморен, седим за радним столом.

Мозак ми се задихао, брекће на радном столу. Црвен је.

На жетону је цртеж неког лоса огромне главе, и

Скраћеница: »Б.П.О.Е.« — жетон из неког паланачког

бриц-клуба

Истоименог окупљалишта удовица, или оматорелих бив-
ших ловаца на лосове.

Завитлам га у ваздух, дочекам на надланицу,

Не би ли извео какав трик и задивио моју малу.

Одједном се све изобличи и изнебуха

Видим свог оца који чини исту ствар,

А све певушети »Негде тамо, иза дуге...⁵

Сећам се његовог за

Даха, пребукираног силним цигарама и јефтиним виски-
јем. Увек

Бих га чуо, ма како дубоко спавао, када се пијан враћао

Из тог свог клуба љубитеља утамњивања лосова,

Или како се већ то окупљалиште звало,

У забити предградја Елхарта, вароши на дупету света,

У славној држави Индијана, јебао је ја,

Ударајући о столице и диване у мраку, онако наљоскан,

Церекајући се полугласно. И видим га, јасно,

Како умире (и то никако без муке и бола)

Од цирозе јетре и чира на дванаестопалачном резервоа-

ру гована, и

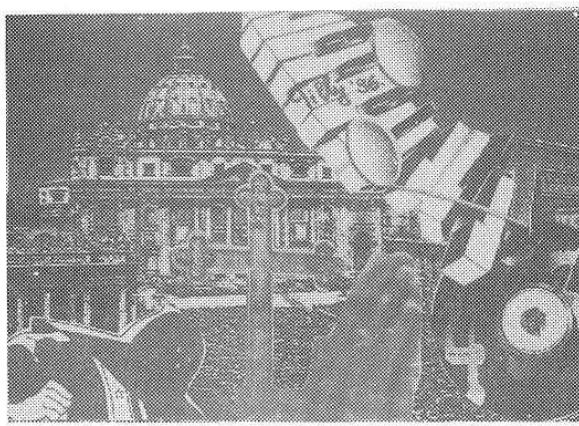
Туберкулозе и воде у плућима, или, како то

Он беше формулисао на свом одру, од

Обележених карата и необележеног вискија⁶,

Спорих коња и брзих женскиња.

(1963)

1—Плесови наге ом-
ладине на годишњим
свечаностима у анти-
чкој Грчкој (прим.
прев.)

2—»Jungle«, книга
Антона Синклера (Upton Sinclair) из 1906. и
»The Reservoir Magni-
ficent«, од Х. Ц. Уелса
(H. G. Wells), из 1915.
године (прим. прев.)

3—види под »2«

4—У Прустовом рома-
ну о Свану, укус врсте
 чајног колачића, који
 се у Британији и у
 Француској назива
 »madeline«, подсти-
 че код Јунака сећа-
 на на детињство (прим.
 прев.)

5—Чувена нумера из
 филма »Чаробњак Из
 Озе«, коју је повала
 Чуди Гарланд, у ори-
 гиналу »Something
 Over The Rainbow«
(прим. прев.)

6—На јефтиним ви-
 скјима у САД често
 нема ни обележене
 етикете (прим. прев.)

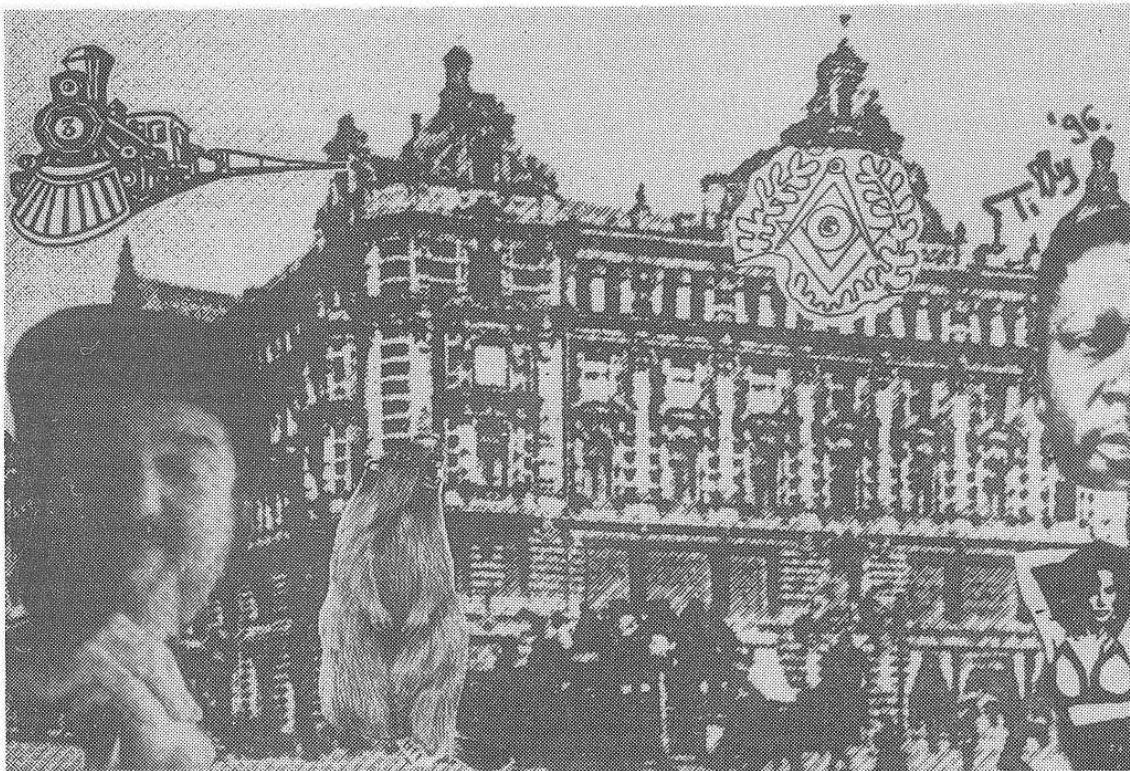
7—Кинески песник
ро-Чу-Л, негде у 9.
веку пре н.е. смештан
је највећим песником
Династије Т'Анг
(прим. К. Рекрот)
Песма о којој говори
је песма »Одлазак У
Планине С Малом
Плесачицом Од Пет-
наест Лета« (песник
је у време писања по-
менутог дела, имао
око 65 година). Први
стихови ове песме ко-
је донекле преузима и
Рекрот, у енглеском
правељу Arthura Wale-
ua (Артур Уоли) гласе:

»Ти, који збиљски јеси
од сатена и свиле,
судруг си ми сада у
планинаврел и осва-
јаш високава!« (прим.
прев.)

76—Ponte Vecchio, чу-
вени мост у Фиренци
(прим. прев.)

8—Мисли се на саз-
вежђе, а не на инсек-
та (прим. прев.)

Кенет Рекрот (Keneth Rexroth) је, попут
Williama Carlosa Willi-
amsa (Вильјем Карлос
Вильјемс), те Ezra Po-
unda (Езра Паунд) ис-
тички родоначелник и
ветаром америчке
модернистичке пое-
зије, и, као и они, пра-
ва »очинска« фигура
од значаја. Током
20-их дас је свој до-
принос револуцио-
нарним токовима у
америчкој књижев-
ности живео у Чикагу,
потом се преселио
у Сан Франциско, на
Западну Обалу, и био
иницијатор и прадеда
оног што се касније
изродило у »Бит« по-
крет, заједно с мла-
ђим колегом, Willia-
mом Burroughsom
(Вильјем Бероуз). Ње-
гова младалачка за-
купљеност сликар-
ством (као и она још
једног великанка аме-
ричке поезије, Сим-
лингса) и текако се

Колажи: Robert Tilly

осећа у израженој сликовитости његових стихова, што га приближава експериментима чикашких песничких бардова као што су били Lindsay и, нарочито Sandburg (Карл Сандберг). Током тридесетог предводио је, с песником Louisom Zukofskym (Луј Зукофски) тзв. «објективистички покрет», или се касније оградио од тог дела своје каријере. Изразито је натуралан, ангажован, лево-оријентисани поета, један од највећих познавалаца кинеске и јапанске поезије. Снимио је и неколико LP плоча на којима говори своје стихове уз пратњу jazz групе, а сарађивао је и с великим америчким црно-путним-blues поетом, легендарним Langstonom Hughесом. Радио је као фармер, болничар у менталном институту (пудници), као метелоствргар. Од 1927. са супругом Андрејом, сликарком, стално се настањује у Калифорнији. Након Другог светског рата основао је у Сан Франциску Амерички Кружок, из чијег је окриља изникнао Радио КПФА, данас већ легендарни «chipperground» радио-станција Западне Обале САД. Прву књигу песама објавио је 1941. године, а све поезије, признат је и есејист, писао је научнофантастичне приče, новеле, радио-драме, текстове за jazz-баладе, и признат је као реномирани проводилац с латинског, староречког, француског, шпанског, и, као што сам већ поменуо, кинеског и јапанског језика.

Избор, препев и белешка:

Robert Tilly

А ТОЧАК СЕ ОБРЋЕ

Била си девојче од сатена и свиле
Сада си ми судруг по овим планинама и водопади-

ма.
Давно једном читах ове стихове По-Чујиа?
Написао их је у зрелим годинама.

Дирнуше ме,
Стихови усковитлаше моју млађахну душу.
И никада нисам могао ни помислити, да ћу у својим зре-

ним годинама
Можда и ја имати уз себе младо девојче, умилну плеса-

чицу
Што ће уз мене лутати крај кристалних водопада
И шумами од сновићења,
По снежним планинама и пропланцима,
А понажајмање да ће, за разлику од По-ове девојке,
То бити моја кћи.

Земља се окреће и суочава са Сунцем.
Сунчана лета се уселењавају на планинске врхове.
Еуфорични детлићи бубњају по знојавим стаблима
Читав боговетин дан,

А ти китиш слапове косе плавим цветовима и фазановим
перјем.
Парови модрих таласа играју се жмурке по површини језерског огледала.

Роде су свиле гнездо
На малом острву понад воде.
Валови пљуцкају воду преко
Острвцета играјући неки свој тенис,

Баш као што то чине таласи преко Понте Векија.

Слабашна кишица надлеће таласе
У кратким замасима. Након кише,
Онкрај језера ничу пећурке, као тек пробуђени
Оклопи мамурих корњача.

Снови хиљаде зима
Топе се и чиле у Сунцу једне једине.
Дивље цикламе бујају у олуји.
Пастрмке одлучују да пливају супротно
Од дотадашње путање: узводно-низводно, па обратно.
Вече је бременито мрмотовим мрмороњем.
Шкорпија⁸ се помаља изнад поспаног глечера.
Крунисан бели паук сав од росе певуши бледом месецу.

У даљини подригује гром.
Наша је логорска ватра тек дупенце свица
У чаробној светлуџавости хиљаде жубора водопада и
снежних врхова.
Немуши и скитави разговори брзака
Туђоре читаве ноћи.

Умотани у твоју врећу за спавање,
Сазвежђа на твојим образима и трепавицама
Неоткривене планете и Млечни и Кефир-путеви
Дишу скупа с тобом, обликујући најлепше статуе од паре
Што истог трена нестају у вечној свежини ноћи.

Узору запева на десет хиљада птица.
Десет се хиљада година по
Вратило и враћа без икакве разлике.
Све се ово никада више неће поновити.

(1966)